

Verzoek tot nietigverklaring Nederlandse wetgeving met betrekking tot ID-kaart op grond van valse status als internationaal reisdocument

Voorgeschiedenis 'status' ID-kaart als reisdocument

Op juni 1994 trad in Nederland de (beperkte) [Wet op de identificatieplicht](#) (WID) in werking. In [artikel 1 van de WID](#) worden de documenten genoemd waarmee de identiteit van Nederlandse staatsburgers kan worden aangetoond. De minister van Justitie (M. H. Hirsch Ballin) bepaalt daarbij met welke documenten de identiteit van personen kan worden vastgesteld om aan de wet te voldoen.

Op 1-6-1994 zijn voor Nederlanders vier identiteitsbewijzen toegestaan:

het paspoort

de toeristenkaart

het Nederlands rijbewijs (niet in alle situaties)

de gemeentelijke identiteitskaart (wordt niet door iedere gemeente verstrekt) [artikel 2, eerste lid, onder a, b, c, d, e en g, of tweede lid, van de Paspoortwet](#).

Vanaf 1 januari 1995 komt er een Europese identiteitskaart in de plaats van de gemeentelijke identiteitskaart en de toeristenkaart. Deze kaart wordt door de gemeente verstrekt. De gemeentelijke identiteitskaarten en toeristenkaarten die voor 1 januari 1995 zijn verstrekt, behouden hun geldigheid tot de datum die op het document staat vermeld. bron: <http://advocare.home.xs4all.nl/folder35.htm>

Op 1 oktober 1997 wordt door het Ministerie van Binnenlandse Zaken een aangepaste serie reisdocumenten uitgegeven. In deze serie zijn extra echtheidskenmerken aangebracht om misbruik en fraude tegen te gaan en vervalsingen te bemoeilijken. De indeling en het design is gelijk gebleven aan de generatie reisdocumenten die vanaf begin 1995 werd uitgegeven

Bron:

http://www.paspoortinformatie.nl/nederlands/Echtheidskenmerken/Model_1997/Introductie

De voorloper van de Nederlandse Identiteitskaart is de Europese Identiteitskaart. Deze kaart was groter ([ID2 formaat](#)) en wordt niet meer uitgegeven sinds het in werking treden van de nieuwe Paspoortwet op 1 oktober 2001. De kaart werd ter plekke gemaakt bij de uitgevende instantie door het lamineren van een geprinte kaart waarop de pasfoto was geplakt. Naast de velden van de Identiteitskaart, werd ook het adres opgenomen.

Op 8 maart 2001 wordt de Paspoortwet gewijzigd. Daarbij wordt de term 'Europese identiteitskaart' vervangen door: 'een in Nederland aangevraagd reisdocument'. Zie: *F In het derde lid van artikel 7 wordt «de Europese identiteitskaart» vervangen door: een in Nederland aangevraagd reisdocument.*

(en Paragraaf 3A ,artikel 16a , tweede en derde lid van artikel 30) Zie ook: art II Een op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet in behandeling zijnde aanvraag ter verkrijging van een Europese identiteitskaart wordt aangemerkt als een aanvraag ter verkrijging van een Nederlandse identiteitskaart op grond van deze wet. & art IV In artikel 1, eerste lid, onderdeel 1° van de Wet op de identificatieplicht² wordt «artikel 2, eerste of tweede lid, van de Paspoortwet» vervangen door: artikel 2, eerste lid, onder a, b, c, d, e en g, of tweede lid, van de Paspoortwet.

Bron: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2001-132.html#e2>

De omzetting van een Europees naar Nederlands identiteitsbewijs gebeurt onder auspiciem van de ministers R. H. L. M. van Boxtel- Grote steden en integratiebeleid, J. J. van Aartsen- Buitenlandse Zaken, A. H. Korthals – Justitie. <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2001-132.html>.

Hiermee werd de invloed van Binnenlandse Zaken op de besluitvorming geparkeerd bij het subministerie voor' Grote steden en integratiebeleid'.

Zie voor info paspoortaffaire: <http://www.parlement.com/id/vh8lnhrptxww/paspoortaffaire>

Biometrisch gechipt Identiteitsbewijs

De constructie, om D66 enerzijds tot regeringsdeelname te paaien met een tijdelijk in het leven geroepen subministerie en gelijktijdig verantwoordelijk te maken voor de invoering van biometrische identificatie van de Nederlandse burgers, is cruciaal geweest voor de ontwikkeling van de biometrische gechipte paspoorten en ID-bewijzen.

Van Boxtel, als voorstander en promotor van biometrische identificatie die niet schroomde om wetenschappers van TNO de mond te laten snoeren [zie Bijlage 1] vond aan zijn zijde hierbij een handvol 'overambitieuze- niet van kritiek gediende- ambtenaren van het Agentschap Basisadministratie Persoonsgegevens en Reisdocumenten (BPR) - de semizelfstandige -afdeling van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

NB zijn partijgenoten Kohnstamm en Pechtold waren respectievelijk voor en na hem verantwoordelijk op het dossier.

Toen ik in het voorjaar 2006, vanuit het Meldpunt Misbruik ID-plicht, bij gebrek aan enige fatsoenlijke overheidsvoorlichting, over de invoering van het biometrische gechipte paspoort op 26-8-2006, informatie probeerde te krijgen over de vraag of dit al dan niet ook betrekking

had op de ID-kaarten, werd ik door diverse nerveuze BPR ambtenaren, verwezen naar het toenmalige hoofd van het Agentschap mevr. Gonzalis.

Op zich vond ik het toen al tamelijk bevreemdend dat niemand direct antwoord bleek te kunnen of willen geven op die tamelijk eenvoudige vraag. Een vraag die, nog los van het belang van een transparant functionerende overheid, door de invoering van de Wet op de Uitgebreide ID-plicht (WU-ID), ook direct van belang was voor de miljoenen Nederlanders die sinds 1-1-2005 strafbaar waren als ze geen geldig identiteitsdocument konden tonen. 'Ik moest het later nog maar eens proberen als mevr. G. terug was van vakantie!'

Naar ik aanneem omdat ik had laten weten dat er door het Meldpunt Misbruik ID-plicht een brochure [noot 2] over de kwestie werd voorbereid, werd ik, tot mijn stomme verbazing, vanaf haar vakantieadres met een mobiele privételefoon (toen nog geen gemeengoed) prompt teruggebeld door mevr. G.

Zij gaf mij te verstaan dat zowel de paspoorten als de ID-kaarten vanaf 26-8-2006 voorzien zouden worden van een gedigitaliseerde pasfoto die aan nieuwe matrixvoorwaarden diende te voldoen en van een RF-ID chip. Als wettelijke grondslag hiervoor stelde zij dat de Nederlandse ID-kaart formeel geen Nederlandse identiteitskaart was maar de status van een 'Europees reisdocument' had.

Zo kwam aan het licht dat de overheid de curieuze situatie had laten ontstaan dat iedere Nederlandse Staatsburger vanaf 14 jaar -die daarvoor geen rijbewijs ter beschikking had of wenste te gebruiken- zich voor nationale identificatiedoelinden sinds 2005 moest kunnen laten identificeren met een geldig internationaal reisdocument.

Een bizarre situatie waarmee bijvoorbeeld 'een brood gaan kopen bij de bakker' als reisactiviteit dient te worden beschouwd, en de WU-ID iedere opsporingsambtenaar(die dit naar eigen inzicht van belang achtte voor de uitoefening van zijn functie) de bevoegdheid gaf om te controleren of een burger zich bij een dergelijke activiteit niet voor een ander uitgeeft of anoniem wenst te blijven.

Bizar ook gezien het belang wat binnen het Verdrag van Schengen, door diezelfde overheid, gehecht wordt aan een vrij verkeer van personen en goederen binnen de EU.

Het Meldpunt Misbruik ID-plicht publiceert hierover met het artikel ' Reisdocumenten stiekem omgetoverd in persoonsbewijzen' (zie Bijlage 2)

Zie voor de gemankeerde overheidsvoorlichting [noot 3]

EU Verordening in geding

Het invoeren van de gechipte biometrische paspoorten en ID-kaarten baseerde de regering op de plicht tot implementatie van de EU Verordening 'betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten' (EG) nr. 2252/2004 van 29 december 2004.

Een Verordening die, tegen de wil van het democratisch gekozen EU parlement in, werd goedgekeurd door afgevaardigde ministers in de Raad van de EU, en derhalve niet voldoet aan de eis die het EVRM stelt aan de wijze waarop overheden bij wet gerechtigd zijn om inbreuk te maken op de fundamentele rechten op bescherming van het privéleven.

(een stelling die m.b.t. de Verordening in 2004 bevestigd werd door het EU Hof van Justitie in de uitspraak van de Duitse zaak Schwartz)

De Nederlandse regering, en in lijn daarmee alle voor de uitgifte van paspoorten en ID-kaarten verantwoordelijke burgemeesters, houden tot op heden vast aan de stelling dat de Verordening- later aangepast tot de VERORDENING (EG) Nr. 444/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 28 mei 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2252/2004 bindend is voor de toepassing op de Nederlandse identiteitskaart.

Deze stelling heb ik van meet af aan in mijn bezwaar en beroepsprocedure tegen het niet aan mij verstekken van een Identiteitsbewijs, besteden en aangevochten.

Door de beantwoording van de prejudiciële vraag die u, hierover voorgelegde aan het EU Hof van Justitie(HvJ), ben ik in het gelijk gesteld aangaande mijn opvatting dat de Nederlandse ID-kaart (tegenwoordig ook als NIK aangeduid) door de bindende uitspraak van het HvJ niet mag worden aangemerkt als een Europees reisdocument, maar als een nationaal identiteitsbewijs.

Ik citeer:

40 Niettemin volgt uit de bewoordingen van artikel 1, lid 3, tweede volzin, van verordening nr. 2252/2004, uitgelegd rekening houdend met de overwegingen in de punten 32 tot en met 37 van het onderhavige arrest, dat de wetgever van de Unie uitdrukkelijk heeft besloten, door de lidstaten aan hun onderdanen afgegeven identiteitskaarten van het toepassingsgebied van deze verordening uit te sluiten.

41 Bijgevolg kan de omstandigheid dat een identiteitskaart, zoals de Nederlandse identiteitskaart, kan worden gebruikt bij reizen binnen de Unie en naar sommige derde landen, niet meebrengen dat zij onder het toepassingsgebied van verordening nr. 2252/2004 valt.

42 Gelet op het voorgaande moet op de gestelde vraag worden geantwoord dat artikel 1, lid 3, van verordening nr. 2252/2004 aldus moet worden uitgelegd dat deze verordening niet van toepassing is op door een lidstaat aan zijn onderdanen afgegeven identiteitskaarten, zoals de Nederlandse identiteitskaarten, ongeacht zowel de geldigheidsduur ervan als de mogelijkheid ze te gebruiken bij reizen buiten die staat.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=163716&pageIndex=0&doclang=NL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=450789>

EU Verordening niet van toepassing- reisdocument valse status toegemeten

Met deze uitspraak heeft u, een niet langer voor misverstand vatbare definitieve uitspraak gekregen van de hoogste EU rechtbank dat op het aanvraag- en uitgifte proces van de Nederlandse ID-kaart niet het EU recht voor de harmonisatie van paspoorten en reisdocumenten van toepassing is, maar deze uitsluitend ressorteert onder de bepalingen van het Nederlands recht en de internationale wetgeving en verdragen aangaande de fundamentele bescherming van mijn mensenrechten.

Aangezien de Nederlandse identiteitskaart nooit als Europees reisdocument had mogen worden aangemerkt, is daarmee volgens mij, zo klaar als een klontje dat u niet anders kan dan oordelen dat de burgemeester van Utrecht in 2009 en 2010 ten onrechte heeft besloten om respectievelijk mijn aanvraag voor een Nederlandse identiteitsbewijs zonder afgifte van vingerafdrukken 'niet in behandeling te nemen' en 'de verstrekking ervan te weigeren'.

De uitspraak van de rechtbank Utrecht, in eerste aanleg, dient uiteraard eveneens vernietigd te worden vanwege de onterechte motivatie dat mijn beroep tegen het besluit van de burgemeester werd afgewezen omdat hij zich nou eenmaal *'te houden had aan de Paspoortwet-zoals-die-luidt met betrekking tot de verplichting tot het verwerken van mijn biometrische kenmerken en het gebruik van een op afstand uitleesbare RF-IDchip'*.

Verzoek

Bij deze verzoek ik u, als hoogste rechtscollege, om in uw uitspraak mij niet alleen persoonlijk in het gelijk te stellen, maar om in uw motivatie, uit oogpunt van algemeen belang, tevens expliciet en ondubbelzinnig te vermelden dat de wetgeving met betrekking tot de Nederlandse identiteitskaart niet op democratische wijze tot stand is gekomen.

Ik refereer hierbij aan alle openbare uitlatingen van de staatssecretaris voor BZK, Bijleveld in de Memorie van Toelichting op de Paspoortwetwijziging-2009 en in debat met de Tweede en Eerste Kamer, met betrekking tot de vermeende verbindendheid van de EUVerordening. Evenals op alle gelijklopende uitlatingen van de daarop volgende ministers van Binnenlandse Zaken die verantwoordelijk waren voor deze Paspoortwetgeving (Donner, Spies & Plasterk). In het bijzonder wijs ik u in dit kader op de uitspraken van toenmalig minister Donner in het AO dd 27-4-2011[noot 5], naar aanleiding van de geconstateerde 25-30% foutmarge van de vingerafdrukregistratie bij 1 op 1 verificatie. Ik heb tijdens dat onderhoud de minister heel expliciet horen zeggen tegen de Kamerleden dat de leden van de Staten Generaal uiteraard buiten de besluitvorming over de biometrische registratie in de paspoort- en ID-kaart documenten en reisdocumentenadministraties waren gehouden omdat dat de besluitvorming daarover 'in Europa' diende plaats te vinden en domweg geen onderwerp voor nationale besluitvorming vormde.

Als aanvullend processtuk verzoek ik u derhalve dit schrijven in te voegen als toelichting op het door mij reeds in eerdere fase aangedragen:

- Bezwaar tegen de onrechtmatige toepassing van de Verordening,
- Bezwaar tegen de ondemocratische wijze waarop de overheid wetgeving tot stand heeft gebracht die niet voldoet aan de vereisten van het EVRM (e.a.internationale wetgeving en Verdragen) om inbreuk te mogen maken op mijn fundamentele mensenrechten ter bescherming van mijn privéleven en lichamelijke integriteit.

Tot slot

Als hoogste nationale rechtbank voor het Bestuursrecht en als laatste instantie waarop burgers nationaal een beroep kunnen doen om zich te verzetten tegen de onrechtmatige paspoortwetgeving, lijkt het me gerechtvaardigd dat ik als burger van u vraag om in uw oordeel, een niet mis te verstaan signaal af te geven naar de wetgevende macht dat de wetgeving met betrekking tot een nationale identiteitskaart, op grond van een onrechtmatig aangemeten status, nietig wordt verklaard dan wel buiten werking wordt gesteld.

Dat dit verregaande consequenties heeft ben ik me van bewust. Immers voor de Nederlandse identiteitskaart zal het hele wetgevingstraject met betrekking tot het al dan niet toepassen van biometrische identificatiemethoden en de wijze van verzamelen, verwerken en toepassen van de persoonsgegevens, bij het beginpunt dienen te starten, wil de wetgeving niet in strijd komen met hogere internationale mensenrechten.

Toch lijkt het me onafwendbaar dat u zich zodanig uitspreekt, aangezien u uitdrukkelijk wordt gevraagd om als finaal Nederlands rechterlijk oordeel de Paspoortwetgeving te toetsen aan de standaard van de hogere internationale wetgeving aangaande de mensenrechten waar Nederland zich aan gebonden weet.

Voor zowel de wetgevende- als de rechterlijke macht zou het daarenboven nog veel desastreuzer uitpakken als de juridische procedure zich nog langer zou voortslepen om alsnog door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) beslecht te worden.

En hopelijk brengt een gerechtvaardigde vernietiging van de ID-kaart-wetgeving, dankzij voorschrijdend inzicht over de bezwaren en gevaren van biometrische identificatie, met zich mee dat er in de toekomst minder luchthartig wordt omgesprongen met de rechten en veiligheid van de Nederlandse burgers.

J.M.T.Wijnberg
Utrecht d.d. 11- 11-2015

[noot 1]

Hoe vanuit BPR, sinds 1-3-2015 Rijksdienst voor Identiteitsgegevens geheten, iedere kritische noot t.a.v. biometrie werd gesmoord en ontwikkeling van de biometrische paspoorten en ID-kaarten werd doorgedreven, blijkt overduidelijk uit de rapportages:

- HAPPY LANDINGS?- HET BIOMETRISCHE PASPOORT ALS ZWARTE DOOS

WRR WEBPUBLICATIE NR. 46 29-10-2010

<http://www.wrr.nl/publicaties/publicatie/article/happy-landings-het-biometrische-paspoort-als-zwarte-doos-46/>

- 'BIOMETRISCH PASPOORT IN NEDERLAND: CRASH OF ZACHTE LANDING,

WEBPUBLICATIE NR. 51 1-11-2010

<http://www.wrr.nl/publicaties/publicatie/article/het-biometrisch-paspoort-in-nederland-crash-of-zachte-landing-51/>

- Onderzoek naar besluitvorming biometrie op reisdocumenten- door professor Bekker, 21-2-2011

<https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2012/02/27/onderzoek-naar-besluitvorming-biometrie-op-reisdocumenten>

[noot 2]

Brochure ' Geen chip in mijn paspoort of ID-kaart' <http://www.id-nee.nl/images/pdf/brochure%20geen%20chip%20in%20mijn%20paspoort%20of%20ID-kaart.pdf>

[noot 3]

In 2006 werd bij de spaarzame berichtgeving vanuit de overheid, zoals de advertentie in de grote Nederlandse dagbladen, vlak voor 26-8-20116 gesproken over de nieuwe ontwikkelingen voor de paspoorten. Advertentietekst luidde: 'Uw paspoort bevat een chip. Het is van u. Let er goed op'.

In 2008 bij de voorbereiding van de invoering van de vingerafdrukken komen in de voorlichting aan de uitgevende instanties de woorden paspoort en ID-kaart helemaal niet voor. Consequent wordt in uitgave van BPR 'Biometrie In-Zicht (Juni 2008, Jaargang 4, nr. 2) uitsluitend gesproken over reisdocumenten.

[noot 4]

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG, Vastgesteld 19 mei 2011 (25 764 Reisdocumenten, Nr. 47)

Bijlage 1: Agenda en gespreksnotities deskundigenmeeting TK d.d. 20-4-2011

Bijlage 2: *Het Meldpunt Misbruik ID-plicht publiceert in 2006 het artikel ' Reisdocumenten stiekem omgetoverd in persoonsbewijzen'*